

מ"ת 11262/11/16 - שמעון וינטר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 11262-11-16 מדינת ישראל נ' וינטר
תיק חיצוני: 400317/2016

בפני	כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקש	שמעון וינטר ע"י ב"כ עו"ד קורן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים

החלטה

רקע

1. המבקש עותר להשבת תפוסים: רכב וטלפון נייד.
2. דיון ראשון בבקשה התקיים ביום 10.11.16. נציג המשיבה מסר כי אינו ערוך לדיון בבקשה, וכי הוצגה לו לראשונה באולם, ועל כן נדחה הדיון ליום 16.11.16. במועד זה ביקש נציג המשיבה דחיה נוספת כדי להיערך לדיון, והדיון נדחה ליום 17.11.16. לדיון זה לא התייצבה המשיבה (אציין כי התובע התנצל בהמשך). במצב דברים זה שמעתי את טענות המבקש, ואפשרתי למשיבה להגיב בכתב. היום התקבלה תגובתה.

המצב המשפטי

3. ההכרעה בבקשה לשחרור תפוס נדרשת, ראשית, לקביעת תשתית ראייתית להמשך ההחזקה, כאשר לא די בכך שהתפיסה נעשתה כדין (בעת ביצועה) ויש לעמוד על קיומה של עילה, הנתמכת בראיות, להמשך ההחזקה ברכוש. כשלב שני, נדרש לאזן בין מטרות התפיסה ואינטרס המאשימה מחד, ובין הרצון למעט ככל הניתן בפגיעה בזכויות בעל הרכוש. במסגרת זו הכירה הפסיקה באמצעי "תחליף התפיסה" שעיקרו בהחזר הרכוש עצמו תוך המרתו בהפקדה כספית שתשמש לו יורה בית המשפט בסוף ההליך על חילוט (ראו למשל בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר נ' מדינת ישראל** (12.3.06)).

דיון והכרעה

4. אשר לתשתית הראייתית וקיומה של עילה להמשך התפיסה: הגם שהרכב רשום על שם אשתו של המבקש, הרי שההגנה אישרה בדיון שלפני כי הרכב שימש לכאורה את המבקש להעברת הקטוסים מושא כתב האישום,

שכנטען מהווים סם מסוכן בו סחר המבקש. במצב דברים זה, ונוכח בקשת המאשימה לחלט את הרכב בתום ההליך, סבורני כי קיים בסיס להמשך החזקה ברכב.

5. שונים פני הדברים בנוגע לטלפון הנייד. המשיבה לא צרפה לתגובתה ראיה כלשהי שתבסס את הקשר הנטען בין הטלפון האמור לבין המעשים מושא האישום, וההגנה לא אישרה קשר זה. לא די בכך שהמשיבה טענה כי קיים קשר שכזה. במצב דברים זה, איני יכול לקבוע כי יש בסיס להמשך ההחזקה בטלפון.

6. מכאן לשלב השני של הבחינה, בנוגע לרכב. לעניין זה, סבורני שיש לצעוד בדרך שהותוותה בפסיקה, כמפורט לעיל. הרכב נתפס לצרכי חילוט ואין טענה כי הוא דרוש כמוצג במשפט. הרכב רשום על שם רעייתו של המבקש, שאף נשאה דברים בדיון ותיארה את הפגיעה בה כתוצאה מתפיסת הרכב לו היא זקוקה בחיי היום-יום, ובין היתר הראתה כי היא נדרשת לשכור רכב חלופי בהוצאה של ממש. כך, המשך החזקתו של הרכב יפגע בבעליו ואף יכביד על המדינה שתידרש לממן את אחסנתו עד לתום ההליך ואז, לו יחולט, תיפגע יכולתה לממש רכב שעמד ללא שימוש לאורך תקופה. בנסיבות אלה ראוי להסתפק ב"תחליף תפיסה", פתרון המיטיב עם שני הצדדים.

7. הפסיקה הכירה, בהקשר זה, בהפקדות כספיות בסכומים הנעים בין 25 ל-30 אחוזים משוויים של כלי רכב (למשל בש"פ 5769/12 מזרחי נ' מדינת ישראל (20.8.12); בש"פ 6529/10 מגידש נ' מדינת ישראל (21.9.10)). ההגנה מסרה כי שווי המכירון של הרכב הנדון הוא ₪ 57,000 ושוויו בפועל אף נמוך יותר, והדבר לא נסתר בידי המשיבה. אורה על הפקדה הנגזרת מהצהרות אלה.

8. אשר לטענת המבקשת לפיה התפוסים עשויים לשמש לביצוע עבירות נוספות אציון, כי המבקש משוחרר בתנאים מגבילים שנועדו למנוע כישלונות נוספים, וכי אינו מנוע מלרכוש או להשתמש בטלפון או ברכב אחר, כך שאיני רואה כיצד יש בטענה האמורה להצדיק המשך החזקת התפוסים.

9. אני קובע כי הטלפון מושא הבקשה יושב למבקש. בנוסף, הרכב מושא הבקשה יושב למבקש כנגד הפקדה כספית בסך ₪ 14,000. מובהר כי ההפקדה תשמש כתחליף לתפיסת הרכוש, ובמידה ובית המשפט שידון בהליך העיקרי יורה על חילוט הרכב תחולט ההפקדה במקומו.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ז, 20 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.